

PREDSEDNIK JE ODOBRL DOGOVOR GLEDE SREBRA

ZBORNIČNI ODSEK ZA POTA IN SREDSTVA JE DOLOČIL \$2 DAVKA NA GALONO ŽGANJA

Najmanj dvanajst milijonov unč novo pridobljenega srebra bodo vsako leto prekovali v novce. — Producenti bodo za polovico srebra, ki ga bodo dali vladi, dobili srebrne dolarje. — Predsednikov predlog, naj bo davek na žganje čim manjši, je propadel.

WASHINGTON, D. C., 21. decembra. — Predsednik Roosevelt je danes formalno odobril pogodbo, ki je bila sklenjena na svetovni gospodarski konferenci v Londonu med vodilnimi državami, ki producirajo zlato.

Zvezne novčarne je pooblastil, da zamorejo kupiti vsako leto štiriindvajset milijonov unč novopridobljenega srebra in sicer po ceni, ki je petdeset odstotkov višja nego sedanja tržna cena za srebro. Iz tega srebra naj prično kovati srebrne novce.

Predsednik Roosevelt je odredil: — Vsak ameriški proizvajalec srebra zamore izročiti svoj produkt zveznim novčarnam. Petdeset odstotkov srebra pridruži zvezna vlada za pokritje denarnih pristojbin in drugih stroškov, ostalih petdeset odstotkov srebra bo pa prekovane v novce. Srebrni denar bo potem vrnjen proizvajalcem, ki ga bodo spravili kot plačilno sredstvo v promet. Proizvajalci bodo dobili za vsako unčo zlata 64 in pol centa, dočim znaša tržna cena 45 centov za unčo.

Predsednik je nadalje izjavil v svoji proklamaciji, da ostane razmerje med zlatom in srebrom isto kot dosedaj.

WASHINGTON, D. C., 21. decembra. — Demokratski člani zborničnega odbora za pota in sredstva so prišli danes do zaključka, naj znaša davek na galono žganja dva dolarja. To bo izključno le zvezni davek, od katerega ne bodo imele posamezne države nobenega deleža.

Za importirano žganje je določena dvojna carina, kar bo dalo predsedniku Rooseveltu dobro orožje pri trgovskih pogajanjih s takimi deželami.

Vladni izvedenci so izračunali, da bo davek na žganje prinesel prihodnje leto zvezni zakladnici od sto do dvesto milijonov dolarjev. Vse je odvisno od gospodarskega položaja v deželi in pa od tega, koliko bodo ljudje popili.

Predsednik Roosevelt je vedno vztrajal na stališču, da mora biti na žganje čim manj davka, češ, da bo edinole na ta način mogoče odpraviti butlegarstvo.

Poleg precej visokega zveznega davka, bodo naložile znaten davek tudi posamezne države. V takem slučaju butlegarstva seveda ne bo mogoče zatreti.

WASHINGTON, D. C., 21. decembra. — Vojni tajnik Dorn opozarja v svojem poročilu, da bo dobilo pri izvedbi programa armadnega inženirskega zbora nad tristotsoč nezaposlenih delo. Za izvedbo programa bo izdanih \$314,000,000.

Za izboljšanje pristanišče ob reki Mississippi in reki Sacramento je določenih dvestodvajset milijonov dolarjev.

WOODINOVO ZDRAVSTVENO STANJE

Tucson, Ariz., 20. decembra. — Zdravniki pravijo, da se je zdravstveno stanje Woodinovega otroka izboljšalo. Otrok je prišel štiri mesece prezgodaj na svet. Zdravniki so imeli precej upanja, da bo živel, toda včeraj je nenadoma umrl.

DROBČKAN OTROK UMRL

Findlay, Ohio, 20. decembra. — V soboto je porodila Mrs. Charles Carmen dvaletno unč težkega otroka. Otrok je prišel štiri mesece prezgodaj na svet. Zdravniki so imeli precej upanja, da bo živel, toda včeraj je nenadoma umrl.

Aretirani Switz taji vsako krivdo

LIGA NARODOV BO ODLOČALA GLEDE SAARA

Ligino zasedanje se bo pričelo 15. januarja. — Izdelala bo načrt za plebiscit v Saaru brez Nemčije.

Zeneva, Švica, 21. decembra. — Četudi bodo sedeži nemških delegatov prazni, ko se prične zasedanje Liginega sveta 15. januarja, bo Liga razpravljala o važnih zadevah, ki se tičejo Nemčije in zlasti plebiscitu v Saaru.

Taj seji go predsedoval poljski zunanji minister Jospik Beck. Na željo Nemčije, da bi se pogajala s Francijo, da bi se izognila plebiscitu v Saaru, ki se ima vršiti v januarju 1935, se Liga ne ozira. Z ozirom na to, da bo Ligin svet razpravljala o plebiscitu, bo Liga kancerja Hitlerja obvestila, da zaradi izstopa Nemčije Liga še ni mrtva.

Liga bo v januarju tudi razpravljala o važnih zadevah glede razorožitve, o ustavi svobodnega mesta Gdansk, o narodnostnih manjšinah, pri čemur pride na vrsto vprašanje nemških židov in nemškem prebivalstvu v poljski Šleziji. Vsa ta vprašanja so velike važnosti za Nemčijo, toda pri razpravi ne bo imela glasu.

Po versailški mirovni pogodbi je Saar 15 let pod pokroviteljstvom Lige narodov, po 10. januarju 1935 pa bo prebivalstvo glasovalo, ali se pridruži Nemčiji ali Franciji, ali pa ostane samostojna pokrajina pod Ligo narodov. Ravno tako ima prebivalstvo pravico odločiti, ali pristopi dežela k tej ali oni državi v celoti, ali pa samo kak del.

Francija je bila dolgo časa prepričana, da se bo prebivalstvo izreklo v plebiscitu za Francijo, toda vsled naziške propagande je to sedaj zelo dvomljivo. Sklep Lige v zasedanju v januarju je velikega pomena za Nemčijo, kajti Ligin svet bo tedaj odločil, ali se naj volitve vrše po občinah, ali po okrajih. Če bodo volitve po občinah, bodo bogate občine najbrže glasovale za priključitev k Franciji. Liga bo morala tudi natančno določiti glede narodnih manjšin in gospodarskih zadev v slučaju, da se dežela priklupi k Nemčiji.

PRAZNIKI ZVEZNIH USLUŽBENCEV

Washington, D. C., 20. dec. — Predsednik Roosevelt je danes odločil, naj imajo vsi zvezni uslužbeni soboto pred Božičem in Novim letom prosto.

OMEJITEV AMERIŠKE TRGOVINE

Pariz, Francija, 21. decembra. — Francoska vlada je pripravila novo omejitev ameriške trgovine.

TROJANOVSKA OSTANE V MOSKVI

Moskva, Rusija, 21. decembra. — Žena novega ruskega poslanika za Združene države A. A. Trojanovskega bo ostala v Moskvi, da nadzoruje učenje svojega 14 let starega sina.

V GRAN CHACO OKRAJU JE MIR

Paragvajci so zavzeli štiri utrdbе pred premirjem. — Bolivijski glavni stan je bil požgan.

Assuncion, Paragvaj, 21. dec. — Uradno je bilo naznanjeno, da so sovražnosti v Gran Chaco prenehale v sredo popoldne. Premirje, ki je bilo sklenjeno med Bolivijo in Paragvajem, bo trajalo do 31. decembra.

Predno je premirje stopilo v veljavo, so Paragvajci zavzeli štiri bolivijske utrdbе: Chanar, Sopresa, Corrales in bolivijski glavni stan trdnjavo Munoz, ki je gorela, ko so jo Bolivijski zapustili.

Montevideo, Urugvaj, 21. dec. — Bolivijski delegati na panameriški konferenci so bili zelo vznemirjeni, ko so izvedeli, da so Paragvajci v Chaco vojnem okrožju zavzeli štiri trdnjave. Ni znano, ako so se Paragvajci polastili teh trdnjav pred premirjem, ali šele pozneje. Pododbor panameriške konference za poravnavo spora zaradi Chaco okraja je takoj sklical sejo in pričel razpravljati o mirovnih pogojih.

Glavni bolivijski delegat na konferenci Castro Rojas se je po telefonu razgovarjal z bolivijskim zunanjim ministrom Carlom Alvo v La Paz, toda ni objavil, o čem sta se razgovarjala. To je bilo prvič, da je bolivijski delegat po telefonu govoril s svojo vlado.

Mirovna pogajanja med Bolivijo in Paragvajem se bodo pričela v Montevideu na božični dan. Komisija Lige narodov, ki je največ pripomogla k temu, da je bilo sklenjeno premirje, je na potu iz La Paz. Ligin komisija bo predlagala, da se spor poravnava s pogajanjem, da se prepreči obnove vojne s tem, da se določi nevtralnno ozemlje in da sestavi pogoje za mirovna pogajanja mednarodno razsodišče v Haagu.

Paragvaj pa zahteva, da se obe vladi zedinita o temeljnih točkah pogajanja, predno se anore premirje polastiti in odpoklicati čete.

Washington, D. C., 21. dec. — Predsednik Roosevelt je častniškim poročevalcem izrazil veliko veselje nad tem, da je bilo sklenjeno premirje med Bolivijo in Paragvajem.

Poslušajoči državni tajnik William Phillips je rekel: — Božično premirje je razveseljevalo dogodek. Državni tajnik se je neumorno trudil, da so bolivijski in paragvajski delegati prišli do sporazuma.

PES OBSTRELIL GOSPO- DARJA

Clarksburg, W. Va., 20. dec. — Nočni paznik Elia Sheline je položil zvečer revolver na mizo. Pes pa ga je vrzel na tla, nakar se je revolver sprožil in kroga je gospodarju šla skozi nogo.

LETALEC SE JE REŠIL

Colon, C. Z., 20. decembra. — Ameriškega armadnega pilota J. A. Bulegra so že par dni pogrešali. Danes so ga pa našli živega in nepoškodovanega v divjini.

Povedal je, da mu je zmanjkalo goriva in ker bi bil v džungli nevarno pristati z letalom, se je spustil s padalom iz višine 3000 čevljev na tla.

KRAMARSKI FRANCOZI

Po vojni je Francija kupila ameriško vojaško opremo. — Prodaja jo še sedaj, dasi za njo še ni plačala.

Pariz, Francija, 21. decembra. — Ostanki ameriške vojaške opreme, ki je bila puščena v Franciji, se še vedno prodajajo. Za vse to blago Združene države še niso prejele plačila in Francija zopet ni plačala svojega vojnega dolga, četudi prodaja ameriško blago.

Po vseh uleah so nabiti oglasi, da naj Parizani kupujejo zimsko obleko v "ameriških trgovinah", ki so nastale po vojni in ki prodajajo ameriško vojaško blago.

V teh trgovinah je po petnajstih letih še vedno dobiti pravo ameriško vojaško blago, toda je povečini v tako slabem stanju, da bo ostalo še nadaljnjih 15 let. Na vsakem predmetu so vtisnjene črke U. S. A. Mnogo je khaki obleke, posteljnih odev, šotorov itd. Marsikaj so že razjedli molji. Poleg tega je v trgovinah še velika zaloga nožev, žlic, vilic, sekir, lopat itd.

Za vse to blago so Združene države izdale več milijonov dolarjev in Francija ga je kupila za 470 milijonov dolarjev. K temu blagu pa spadajo tudi pomoli v pristaniških, železnice, katere so ogradjili Amerikanci, lokomotive, železniški vozovi itd.

Vsak je tedaj čestital francoski vladi, da je ta material kupila po tako nizki ceni. Lamsko leto je nek poslanec rekel v poslasti zbornici, da je vlada prodala tega blaga samo za \$300,000,000 in da je bila kupna cena previsoka.

Ameriška vlada pa je odvrnila, da je francoska vlada več let pustila, da je blago trohalo, predno ga je pričela prodajati. Mnogo materiala je izvela francoska armada, ne da bi bila Združenim državam plačala kak cent. Tako je tudi železniško opremo vzela Francija, brez kakakega plačila.

PLAČE ČIKAŠKIH UČITELJEV

Chicago, Ill., 21. decembra. — Čikaški šolski odbor je sklenil, da svojim 18,000 učiteljem da božično darilo v obliki plače za prva dva tedna v aprilu. Učitelji bodo sedaj prejeli plače \$2,078,946. Mesto pa jim še ostane dolžno na zastalih plačah \$22,000,000.

MISSOURI IN ZAPOSILITEV OTROK

Jefferson City, Mo., 20. dec. — Senatni odbor je danes zavrnil resolucijo, ki je bila sprejeta v poslasti zbornici in ki potrjuje zvezni amandment glede zaposlovanja mladoletnih.

POLOŽAJ NA KUBI

Havana, Kuba, 21. decembra. — Namen vpriporiti splošno stražo se je izjalovil, ko so skoro vsi trgovci imeli odprta saj ena vrata svojih trgovin.

V spopadih sredi Havane je bil en civilist ubit. Vojski stražijo po ulicah, da preprečijo metanje bomb, ker je zgodaj jutraj eksplodiralo sedem bomb.

VOHUNI SO BILI V ZVEZI Z NEMŠKO TAJNO SLUŽBO

PARIZ, Francija, 21. decembra. — 29 letni Amerikanec Robert Switz, ki ga je francoska policija aretirala, češ, da je v zvezi z veliko mednarodno vohunsko organizacijo, ki je imela predvsem zvezo z nemško tajno službo, je danes odločno tajil vsako krivdo. — Jaz sem nedolžen, — je dejal svojem zagovorniku, — ki ga je obiskal v Sante jetnišnici, — jaz nisem špijon. Zgodila se je pač pomota, ki bo pa kmalu pojasnjena.

DRAGOCEN ROKOPIS JE NAPRODAJ

Sovjeti bodo prodali Codex Sinaiticus. — Sv. pismo je bilo pisano v četrtem stoletju.

London, Anglija, 21. decembra. — Uprava angleškega muzeja je s privoljenjem vlade sklenila, da kupi od sovjetske vlade rukopis sv. pisma pod imenom Codex Sinaiticus za 100,000 funtov sterlingov (\$514,000). To je najstarejši in najslavnejši rukopis sv. pisma.

Codex Sinaiticus, ki je bil last zadnjega ruskega carja Nikolaja, je največje važnosti glede vsebine sv. pisma. Ohranjena sta samo dva rukopisa sv. pisma iz četrtega stoletja. Eden od njih se nahaja v vatikanski knjižnici. Poleg vatikanskega rukopisa in ruskega kodeksa je najstarejši rukopis sv. pisma Alexandrinus iz petega stoletja in se nahaja v angleškem muzeju.

S tem kodeksom bo imel angleški muzej dva prvotna sv. pisma, ki sta puščala vsebinsi današnjega sv. pisma.

Oba, ruski in vatikanski kodeks, ta iz srede četrtega stoletja in znanstveniki so celo mnenja, da je ruski starejši od vatikanskega.

Codex Sinaiticus je našel leta 1844 nemški profesor Konstantin Tischendorf v samostanu sv. Katarine na gori Sinaj. Tischendorf je v samostanu našel 43 rmenih listov, ki so ležali v košari in so menihi nameravali z njimi napraviti ogenj. Ko Tischendorf pregleduje stare liste, tako spozna, da je to del sv. pisma v grškem jeziku. Iskal je še ostali del tega rukopisa, toda ga ni mogel najti. Leta 1859 pa se je zopet vrnil v samostan in je našel sedanji sinajski kodeks zavrt v rmeno platno. Prvih 43 listov je Tischendorf izročil muzeju v Lipskem, ostali del pa je izročil ruskemu carju, ki je tedaj bil pokrovitelj vse lastnine pravoslavne cerkve. Menihi so šele pozneje spoznali veliko vrednost rukopisa in so se obrnili na carja, da jim da kako odškodnino. Toda car je šele leta 1869 podaril samostanu na Sinaju 7000 rubljev (\$3500). Navzlic temu pa to sv. pismo še ni popolno, zlasti manjka večina starega zakona.

Sinajski kodeks ima 148 strani in je pisan na pergamentu, ki je narejen iz kože antilepe. Pisali so ga štirje meniki v grškem jeziku.

Zanimivo je, da je še nedavno Pfeifer imel predavanje o naših izseljencih v ljubljanskem radiu. Sam se je zagovarjal pred sodnikom, da ni imel namena nikogar prevariti in da bi bil rad vse plačal, toda razne gmotne neprilike in družinske razmere so ga primorale, da ni mogel zadostiti svojim obveznostim.

Obtožnica mu je naprtila 14 primerov prevare in žaljenja sodnika. Bil pa je obsojen le v šestih primerih, kjer gre za skupni znesek 33,000 Din, ter zaradi žaljenja sodnika. Branilec je prijavil priziv.

Switz je protestiral tudi proti aretaciji svoje 22let stare žene, ki je rodom Newyorčanka ter se je pred poroko pisala Marjorie Tilly.

Aretirana je bila zaeno s svojim možem in osmimi drugimi osebam. Policija jim je bila osem mesecev na sledu.

Theodore Marriner, ameriški poslaniški ataše v Parizu, je obvestil washingtonski državni departament, da bo zadevo temeljito preiskal in da bo Switz pojutšnjem priveden pred preiskovalnega sodnika.

Switz je protestiral tudi proti aretaciji svoje 22let stare žene, ki je rodom Newyorčanka ter se je pred poroko pisala Marjorie Tilly.

Aretirana je bila zaeno s svojim možem in osmimi drugimi osebam. Policija jim je bila osem mesecev na sledu.

Theodore Marriner, ameriški poslaniški ataše v Parizu, je obvestil washingtonski državni departament, da bo zadevo temeljito preiskal in da bo Switz pojutšnjem priveden pred preiskovalnega sodnika.

Preiskovalni sodnik je rekel Marrineru, da je zadržno prepričan, da sta bila zakonec Switz zapletena v špijonažo.

Ameriškega konzula Murphya niso spustili danes v Switzovo celico, kajti po francoskih postavah, nima nihče, niti preiskovalni sodnik, pravice govoriti z arestantom, dokler mu ni bila dana prilika, posvetovati se 24 ur z zagovornikom.

PFEIFER OBDOJEN

Ljubljana, 9. decembra.

Pred okrožnim sodiščem je bil danes obsojen 27-letni bivši bančni uradnik Marjan Pfeifer zaradi razni hprevar in žaljenja sodnika na osem mesecev strogega zapora in 3000 Din denarne kazni, oz. 50 dni zapora ter v izgnbo častnih državljanov pravic za dobo treh let.

Mladi Marjan je bil, kakor sodba ugotavlja, velik kavačir, ki je živel čez svoje razmere. Pred leti je šel v Ameriko, kjer je navezal stike z diplomatskimi in konzularnimi osebami.

Pred odhodom je dosegel, da so mu podpisale razne osebe menice, češ, da ima v Ameriki "bogate tete". Vrnil se je nazaj v domovino. Tu je spravil mnoge osebe v zmožo, da so mu podpisale večja posojila. Po ugotovitvah sodbe je oskodoval šest strank z 37,000 dinarjev.

Letos pomladi je bil imenovan za izseljeniškega komisarja v New Yorku. Dobil je brezplačen potni in vozni list do New Yorka.

Na zahtevo državnega tožilstva v Ljubljani pa mu je bil potni list zaplenjen in je moral Marjan Pfeifer ostati v Ljubljani. Na razčisti svoje nečedne afeze.

Zanimivo je, da je še nedavno Pfeifer imel predavanje o naših izseljencih v ljubljanskem radiu. Sam se je zagovarjal pred sodnikom, da ni imel namena nikogar prevariti in da bi bil rad vse plačal, toda razne gmotne neprilike in družinske razmere so ga primorale, da ni mogel zadostiti svojim obveznostim.

Obtožnica mu je naprtila 14 primerov prevare in žaljenja sodnika. Bil pa je obsojen le v šestih primerih, kjer gre za skupni znesek 33,000 Din, ter zaradi žaljenja sodnika. Branilec je prijavil priziv.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Walter Kozak, President L. Benoit, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto valja na Ameriko in
Kanao \$8.00
En pol leta \$3.00
En tret leta \$1.50
En celo leto na New York \$7.00
En pol leta \$3.50
En tret leta \$1.50
Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelja in praznikov.
Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčijo. Denar naj se blagovest
posilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejeto bivališe naznanja, da hitreje prejemo naslednjo.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

PRED BOŽIČEM

Božični prazniki so pred durmi. Za marsikoga je malo bolje kot je bilo lani, toda po časopisju se vedno kroži-
jo poročila o milijonski armadi nezaposlenih.

Baš včeraj je dospelo iz Washingtona poročilo, da je
v Združenih državah najmanj šest milijonov otrok, ki žive
v bedi in pomanjkanju.

Vladne in privatne agencije pomagajo, kolikor pač
morejo in znajo.

Vse sile bodo strnile in vse moči bodo napele v priza-
devanju, da nobenemu otroku ne bo treba stradati na
Božič.

Toda Božič je le en dan v letu; želodec pa tudi ostalih
tristoštiriinšestdeset dni vsak dan sproti svoje zahteva.

AVSTRIJA — MONARHIJA

Ne bo dolgo, ko se bo vrnil na avstrijski prestol Habs-
buržan. Najbrž bo Oto, najstarejši sin Karla Poslednjega.

Petnajst let je bila Avstrija brez cesarja. To je raz-
meroma dolga doba, če pomislimo, da so ji vladali Habs-
buržani neprestano stoletja in stoletja.

Oto bo prevzel po svojem očetu jako nerodno dedišči-
no: vlemesto Dunaj, ki seša kot polip križi podoželskega
prebivalstva.

Dežela je do vratu zadolžena, avstrijski kmet je na
robu propada, potaplja se pa oprijema zadnjih
bilk. Socijalizem bi ga še precej dobro držal na površju,
pa v svojem obupu že sega po Hitlerjevem fašizmu ali se
pa zanaša na Vatikan in na Mussolinijevo Italijo.

Slednjič bo Avstija segla po monarhiji in bo žalostno
poginila od nje.

HITLERJEVE ODREDBE

Hitlerjeve odredbe presenečajo svet po svoji radikal-
nosti.

Dne 1. januarja se bo začela v Nemčiji splošna sterili-
zacija vseh oseb, ki so neozdravljivo bolne.

Med te spadajo blazniki, božjastniki, alkoholisti in
drugi taki nesrečniki, ki bi za slučaj, da bi se poročili, ne
imeli zdravih potomcev.

V Nemčiji je nad štiristo tisoč takih revežev. Še celo
nemški minister za propagando spada baje med nje. Toda
on vsled te odredbe ne bo prizadet.

Istotako bo tudi Hitler ostal nepoškodovan, četudi ne-
kateri njegovi odloki meje na blaznost.

Nadalje hoče Hitler krščansko cerkev v Nemčiji po-
polnoma ponemčiti.

Krist, ki je bil židovskega rodu, mu ne prija. Dosti
bolj mu je pri sreč staronemško božanstvo Votan.

Bejedi "amen" in aleluja" je že odpravil iz nemških
cerkva, ker sta tujega, nemškega izvora.

Križ mu je znamenje ponižanja. Zatorej proč s kri-
žem, edinole kljukasti križ naj ostane.

In tako bo šlo naprej, doker ne bo vsega naveličan
nemški narod rekel Hitlerju — amen — in bo zapel — ale-
luja — ko se ga bo iznebil.

Dopisi.

New York, N. Y.

Newyorčani se zmerom upamo,
da nam bo NRA prinesla odrešit-
ev. Potrpežljivi ljudje smo, zato
se pa zaenkrat zadovoljimo z u-
panjem in čakanjem. Medtem pa
zasledujemo, kako ponehava-
jo štrajki in koliko imamo sami od
te gonje. NRA je že lepa reč, le
da bi jo tisti, kateri jo oznanja-
jo kot nekakšen evangelij, tudi sa-
mi upoštevali. Vzrled je najbolj-
ši nauk, če ga tisti, ki njijo NRA
ne bodo sami upoštevali, se raz-
mere ne bodo obrnile na boljše.
Načrt je lahko še tako lep, samo
načrt bo ostal, dokler ga tisti, ki
hoče da se uresniči, tudi sam ne
izvaja.

Na splošno se lahko reče, da se
razmere še niso izboljšale, poseb-
no če upoštevamo, da bi božični
prazniki v mesecem decembrom
morali dati posla za milijone. No-
vembra meseca smo Slovenci zla-
sti občutili padanje v slamskar-
ski industriji, ki se pa dvigne in
spot opomore po novem letu, ka-
kor se na splošno obljublja. Au-
pak še dolgo ne moremo pričako-
vati normalnih razmer. Kjer je
delo, so plače približno za eno četr-
tino tistega, kar je bilo v nor-
malnih dneh.

Društveno življenje je letos ži-
vahneše kot lani. O 25-letnici
društva "Domovina" so nam že
poročali rojaki iz Brooklyna. Bila
je res dostojna proslava za sre-
brni jubilej našega najstarejšega
prosvetnega društva v Greater
New Yorku.

Društvo "Bled" je izredno ak-
tivno ter je letos zelo že lepe us-
pehe, tako v petju kakor v dra-
mi. Igra "Naši domači tuji" je
bila ena najlepših prireditev in
tudi najboljše uspehih (v vseh o-
zirih), kar jih je to društvo še
imelo. Tudi o tem so že bila po-
dana poročila, opazila pa nisem
nikjer poročila, da je društvo isto
igro ponovilo v prid slovenske
župnije v New Yorku.

Na Osmi je v slovenski dvorani
to leto pri vsaki prireditvi
"drenj". Dvorana postaja pre-
majhna, kajti v nji se zbira ved-
no novo življenje. Iz vsega tega
moderna Babilona se k sloven-
skim prireditvam zberejo Sloven-
ci, ki se zavedajo, da je v dvorani
na Osmi kotiček, kjer se vsak
Slovenec počuti, res doma, med
svojimi brati in prijatelji. Kako
lepo je pokazala vse to prireditev
dne 9. decembra, ko so se zbrala
naša zavedna prosvetna društva
ter nam dala izbran program v
prijateljskem poplavljenem v do-
movini. Dvorana je bila nabito
polna in ljudje so tudi žrtvovali
v dober namen. Vsi dohodki z
vstopnino so bili brez vsakega od-
bitka takoj poslani brzojavno v
Ljubljano odboru za pomoč po-
plavljenem.

Potreba po prostorih je povzro-
čila, da je slovenska dvorana na
Osmi tudi precej preurejena. Na-
ši slovenski fantje so jo pošteno
valno prenovili in napravili spod-
njo dvorano, da izgleda kot pra-
va kmečka soba v starem kraju.
Ni kar tako, da Slovenci v sredi-
tega newyorškega "Sundra" naj-
demo kotiček, ki nas po vsem spo-
minja domovine in rojstnega do-
ma. Datje je dvorana ravnokar
dobila tudi nove stole. Pravijo,
da se bo na novih komad sedelo
na Silvestrov večer, kakor tudi na
božično noč, ko bo po polnočnici
prišel zajtrk za vse prisotne.

Za Silvestrovanje se priprav-
ljajo posebne stvari. Program bo
obsegal slovensko pesem, godbo,
šaljivo pošto, potočni prizor in
zgoda zvečer, to je z otvorenim
je ob sedmih pa izvorno igro, raz-
posajeno komedijo "Snubači", ka-
tero je nalašč za to prišlo napi-
sal naš poznani pisatelj g. Andrej
Kobal.

Newyorška naselbina se lahko
počuti srečno, da imamo v svoji
sredi dramatika, ki nam s svojimi
izvirnimi igrami iz našega naj-

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-
MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO
DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.70	Din. 100	Za \$ 9.00	Lir 100
" \$ 4.95	Din. 200	" \$ 17.50	Lir 200
" \$ 7.20	Din. 300	" \$ 42.75	Lir 500
" \$ 11.65	Din. 500	" \$ 85.25	Lir 1000
" \$ 22.75	Din. 1000	" \$ 170.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE
CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih
ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH	
Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " " " " "	\$ 10.85
" " " " " "	\$ 16.—
" " " " " "	\$ 21.—
" " " " " "	\$ 26.25
" " " " " "	\$ 31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

bolj domačega in nam tako zelo
poznanega življenja v Ameriki
neumorno nudi nova dela. Samo
v tej sezoni je igra "Snubači" že
tretja drama, ki se od prejšnjih
resnih iger razlikuje predvsem po
tem, da je pristna komedija člo-
veških značajev. Snov je zajeta iz
slovenske naselbine v Ameriki.
Mlada, življenja polna vdora,
brez otrok je nehala žalovati za
možem. Hočejo jo omožiti, kajti
insurence po možu je nekaj lepih
tisočakov. Snubači so kar štirje
naenkrat, vsak po svojem kopi-
tu. To vodi v najbolj smešne za-
pletitve. Igra mora razvedriti
stare in mlade. Kakor "Naši do-
mači tuji" je deloma dvojezična,
vsekozi pa polna zdravega hu-
morja. Kdor se želi do srca na-
smejati vsaj zadnji večer v letu,
naj te prilike nikar ne zamudi, da
mu ne bo žal.

Druhih novic v New Yorku tu-
di ne manjka. Pod NRA menda
spada tudi skrb za slovenski pri-
raste. Še ni dolgo tega, ko sem
slišala, da so v slovenski cerkvi
imeli enega popoldneva kar tri
slovenske krste. Ne vem, kako je
že bilo, pravila pa so, da so enega
dobil od škofje, drugega iz čer-
bra, tretjega pa kar iz Hudsona.
Bili so trije sinčki, in sicer od
Mr. in Mrs. Valentin Capuder,
Mr. in Mrs. Frank Vogršč ter Mr.
in Mrs. John Smith V nedeljo 17.
decembra pa so bili spet kar trije
krsti. Mr. in Mrs. Jack Zalecki
sta dobila sinčka, zali hčerki pa
Mr. in Mrs. Joe Schmeller in Mr.
in Mrs. August Orovič. Vsem
srečnim očetom in materam moje
iskrene čestitke, priraščajo pa vse
najboljše, kar mu ta svet more
dati.

Slovenski New York ima seve
še veliko drugih zanimivosti, ki
pa bodo prišle na dan šele pred
pustom. O tem bom pa lahko še
kaj poročala, če pa je kdo tako
radoveden, da bi vedel že prej,
ga povabim na Silvestrovanje,
ker imam za ta večer izgovorjen
kotiček pri bari v domači gostil-
ni pod slovensko dvorano na
Osmi. Na veselje svidenje kliče —
Mrs. Rose Paulich.

Brooklyn, N. Y.

Dragi "Glas Naroda!"

Vosčimo Ti vesele in srečne bo-
žične praznike, kakor tudi vsem
Tvojim čitateljem in želimo Ti o-
bilo uspeha v prihodnjem letu. Pri-
poročam nam sv. Miklavžu, naj nam
prinese kaj lepega, ko nas bo ob-
iskal na Sveti dan popokne v
Slovenskem Narodnem Domu.
Lansko leto nam je bil precej na-
klonjen in letos pričakujemo od
njega isto, ker smo bili poslušni
in smo se pridno vezbali celo leto.

Letos bomo priredili še obšir-
nejši program, kot kdaj poprej
in zato upamo, da bodo posetili
našo "Božičnico" vsi naši prija-
telji, sorodniki in znanci. Koncert
se bo začel točno ob 3. uri popo-
dne in nazadnje bo prišel tudi sv.

Newyorška naselbina se lahko
počuti srečno, da imamo v svoji
sredi dramatika, ki nam s svojimi
izvirnimi igrami iz našega naj-

Miklavž s polnim košem daril, kot
nam je sporočil. Zato naj nika-
gar ne manjka, kajti mogoče bo
imeti za vsakega kaj pripravljen.

V spoštovanju do lepe sloven-
ske pesni in do materinega jezi-
ka prihajamo na pevске vaje v
dežju in snegu, zato pričakujemo
od Vas, dragi rojaki, da Vas sneg
ali dež ne bo zadržal od naše pri-
reditve, ki se bo vršila 25. decem-
bra.

Tebi "Glas Naroda" in vsem
bližnjim in daljnim Slovincem
pa pošilja najlepše pozdrave

Mladinski zbor.

Little Falls, N. Y.

V Utica State Hospital je umrl
dne 20. decembra rojak Jacob Su-
sman, član tukajšnje dobro zna-
ne rodbine Luka Susman. Hiral
je za kruto boleznijo jetiko.

Poročevalce.

Plainfield, N. J.

Ko pišem, si mislim, če bo do-
pis rajal v koš, pa naj. Pismen
sem toliko, da znam samo svojo
pisavo brati. Urednik naj si pa
glavo beli kakor si hoče, kaj mi
mar. Ako pa začne v kakšen pri-
miren kraj, razžaljen ne bom,
ker nisem pisatelj. Prosim pa vse-
eno potrpljenja.

Zadnji tork, 19. decembra, sem
spet šel opazovat na Broadway,
N. Y., naše slamskarice, če se
umirajo tako korajžno štrajkajo.
Gledam, iščem — nič. Kje, za vraga
tičijo? Kar mi šine v glavo:
— Pri Kleimu v 14. jih boš našel!
Pa sem se zmotil. Nikjer na-
ših Amazonek. — Kaj pa sedaj?

Najbolje, da jo pihnem na prvo
Ave. do 2. ceste. Ko pregledujem
mimoidoče, zagledam znani obraz,
— našo Marjanco — prvoberiteljico.

— Hallo, hallo, kako pa kaj?

— Dobro, dobro, zmagale smo!

VIHAR NA ŠKOTSKEM

Slikovit prizor ob času silnega neurja, ki je divjalo ob obali Aber-
deenshire na Škotskem. Vihar je težko poškodoval syetilišnik,
ki opozarja mornarje na nevarno obrežje.

Peter Zgaga

"GLAS NARODA"
zopet pošiljamo v do-
movino. Kdor ga hoče
naročiti za svoje sorod-
nike ali prijatelje, to
lahko stori. Naročnina
za stari kraj stane \$7.
V Italijo lista ne po-
šiljamo.

— You don't mean to tell me,
strike?

— Ja, ja in ja! Vse je že ure-
jeno, podpisano, unija, 25 centov
na duet več, ni to lepo? Pa to še
ni vse. Stare šivalke bo moral vse
nazaj vzeti.

Se eno vprašanje: — Ali ste
morale v teh treh mesecih vsak
dan piketirati?

— Kaj pak, — na dežju in sne-
gu. Pravzaprav mene ni zeblo,
sem bila večidel doma. Parkrat
sem šla povprašat, kaj boss reče.

Za par tednov sem šla v drugi
shop delat, saj več, da sem reva
in potrebujem denar.

— No, ja, je že dobro. Kaj so
ti pa rekli tovarišice, ker nisi ž
njimi piketirala?

— Kaj bodo rekla? En čas sem
jih poslušala, potem sem pa šla.
Kdo pa zadržal v tej zimi?

— Kdaj boste pa začele delat?
— Druge so že včeraj začele,
jaz bom pa jutri, zato sem pa na-
kupila na masketu za cel teden.

Nocoj bom skuhala župco, pa bo
do petka. Potem samo pogrejem.
Upam, da bomo delale overtime.

— Ja, pa si sigurna, da te bo
boss vzel nazaj?

— Pa menda ja!

— Kaj pa če bodo dešavke pro-
ti, ker nisi hotela piketirati?

— O, tisto pa že ne, saj unija
pravi: vsi za enega, eden za vse.

— Vidiš, tukaj je pa baš na-
robo: vsi za enega, eden za nič.

— To pa že ni res, saj jaz z ši-
valkami držim.

— Kaj pa na maskeračno vese-
lice boste prišla? Dne 21. januar-
ja bomo imeli nagrade na maske.

— Kje pa bo?

— Tukaj na Osmi.

— Če bi vedela, da bi nagrado
dobila, bi šla. Da me bodo pozna-
li, povem, da bom vsa v rdečem
od pet do glave!

Tako se je najin pogovor kon-
čal.

Vesele božične praznike vsem
naročnikom Glas Naroda!

John Cvetkovich.

UMRL JE

Des Moines, Iowa, rojak Tomaž
Potočnik, rojen v Škofji Loki
na Gorenjskem, ki ima v Ame-
riki brata Janeza Potočnika.
Kdor ve torej za Janeza Potoč-
nika, naj ga opozori na ta
oglas, da se potem javi radi za
puščino pri: Joe Mathei, 2721
Payne Road, Des Moines, Iowa.
(3x 21-23)

CE NAMERAVATE V DOMOVINO?

Pišite nam takoj bo brezplačna navodila
in zagotavljamo Vam, da boste po ceni ter
udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU

216 West 18 Street New York, N. Y.

Vesele Božične praznike in srečno Novo leto

želiva vsem gostom.

FRANK in HELENA KOBILCA

Hudson, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. ČEHOV:

ČEVLJAR IN PEKLENSČEK

Bil je Sveti večer. Marija je že davno smrčala na peči. Ves petrolej v svetiljki je pogorel, toda Fedor Ullov je še vedno sedel pri delu. Že davno bi rad ponehal z delom, ker se mu je na uho, a naročnik iz Zvonarske ulice, ki mu je bil pred dvema tednoma naročil škornje, se je včeraj zglasil pri njem, se kregal in na vsak način hotel, da bi bili škornji gotovi že zjutraj pred zornico.

"O ti prokleto življenje!" je groznil Fedor med delom. "Ljudje so že davno šli spat ali pa obhajajo praznik. Samo jaz moram tu čepeti in šivati kakor prvi iz vrste, pa še vrag vedi za kaj."

Bat se je, da ga ne bi nemudoma premagal spanec. Zato je izpod mize venomer vlekel steklenico in jo dvigal k ustom. Po vsakem požirku je zmaljal z glavo in glasno govoril:

"Kje pa je pravica, lepo vas prosim! Le povejte mi, zakaj imajo vsi moji naročniki že praznik, jaz pa moram zanje naprej delati? Samo zato, ker imajo oni denar, jaz sem pa berač!"

Sovražil je vse naročnike in pred vsem onega, ki je stanoval v Zvonarski ulici. To je bil gospod mrke zunanosti, dolgih las, rumenega lica z velikimi modrimi očali in zamolklim glasom. Imel je tako čudno nemško ime, da ga ni bilo mogoče izgovoriti. Živ krist menda ni vedel, kam spada in s čim se peča. Ko je prišel Fedor k njemu pred dvema tednoma pometo, je sedel naročnik na tleh in nekaj tolkel v stopi. Predno mu je ugriznil Fedor voščiti dober dan, se je snov v stopi nemudoma vnela. Živ, rdeč plamen je švignil iz zraka, zasrdelo je po žveplu in osmojenem perju. Gost rožnat dim je poplavljal vso sobo. Fedor je moral najmanj petkrat kilniti. Ko se je potem vračal domov, je uatibem mislil: "Pošten kristjan se že ne bi lotil takih stvari." Ko je bila steklenica prazna, je spustil Fedor škornje na mizo in postal zamisljen. Podprl je s pestjo težko glavo in pričel ugibati o lastni revščini, obupnem, težkem življenju. Spomnil se je nato bogatašev, njih visokih hiš, kočij in stolov... Ne bi bilo napačno, če bi se razvalje bogatašem, da bi jih vrag, njih hiše, oknili konji, se ogubili njih kočulji in sobolje kneme! Kako lepo bi bilo, če bi se polagoma prelevili bogataši v berače in ne bi imeli ničesar za pod zobe, med tem ko bi postal reven čevljar bogataš, da bi sam na sveti večer lahko ozmerjal čevljarja.

Zatopljen v te sanje se je Fedor spomnil svojega dela in odprl oči. "Glej ga no!" je pomislil, ko je ogledal škornje. "Čemu pa sedim še vedno tu? Saj sem že davno gotov z delom. Treba bo škornje nesti naročniku!" Zavil je obutev v rdečo ruto, se oblekel in šel ven. Zunaj je padal droben, suh sneg in zbadal lica kakor s šivankami. Na ulici je bilo mrazo, polzko in temno. Plinske lučke so klavirno gorele. Iz neznanega vzroka je vse tako smrdelo po petroleju, da je pričel Fedor hkrati in kašljati. Bogatši so se vozili sem pa tja po ulici in vsak bogataš je držal v rokah lepo ghitaj pa veliko petlitersko steklenico žganja. Bogate gospodične so gledale Fedorja iz kočij in sanj, mu kazale jezike in se glasno smejale pa kričale: "Berač! Berač!" Studentje, trgovci, častniki in generali so korakali za Fedorjem in ga dražili: "Motovilo pijano! Čevljar! Smolar! Se ponoči droto vleče, ko spi! Berač!" To je bila huda zamera, a Fedor je ostal tih in samo pljuval od jeze. A naposled je srečal Kuzjmo Lebedkina, lastnika čevljarške delavnice, kjer je bilo za pisano na izvešcu: "Strokovnjak iz Varšave", čeprav ni videl ta Kuzjma nikoli Poljske. Bahaško je zaklical Fedorju: "Oženil sem bogato dekle, imam zlati več po močnikov, ti si pa berač, vedno si lačen". Fedor tega ni mogel prenesti in je stekel za sovražnikom. Podil se je za njim tako dolgo, dokler ni dospel v Zvonarsko ulico. Njegov odjemalec je stanoval v četrti hiši od ogle, in sicer v goreni nadstropju. Pot k njemu je vodila skozi dolgo temno dvorišče in potem navzgor po jakovskih, polčkih, majavih stopnicah. Ko je stopil Fedor v sobo, se je odjemalec zopet sedel prav tako kakor pred dvema tednoma na tleh in nekaj tolkel v stopi.

"Naročene škornje sem prinesel, vaše visoko blagorodje!" je mrko rekel Fedor.

Naročnik je vstal in molče pričel meriti škornje. Fedor, ki mu je hotel pomagati, je pokleknil na ene koleno, mu sezul stari čevlji in sklenil, da bo se poskusil srečo. Skril je roke za hrbet, da se ne bi prekrižal, spoštljivo pokakšjal in pričel:

"Pravijo, da ni na svetu ničesar ostudnejšega in grošča od peklenščaka, toda po mojih nazorih, vaše visoko blagorodje, ni nič tako izobražen kakor peklenščaki."

Sicer ima hudič, oprostite, kopta in tudi rep mu zadaj binglja, a kaj za to, če je vendar pametnejši kakor vsak student?"

"To so prave besede", je rekel počasičen naročnik. "Kaj takega res rad slišim. Hvala lepa, čevljar! No, kaj pa bi rad?" In čevljar mu je nemudoma pričel tožiti svoje nadloge. Od kraja je povedal, da je že od mladih nog zavidal bogate. Vedno mu je bilo hudo, da ne stanujejo vsi ljudje enako po velikih hišah in nimajo lepih konj. Zakaj mora biti on reven? To je vprašanje! V čem je slabši od Kuzne Lebednika iz Varšave, ki ima lastno hišo in ženo v klobuku? Če ima Fedor enak nos, enake roke, noge, glavo in hrbet, kakor vsi bogataši, zakaj mora potem delati, dočim uživa drugi življenje? Zakaj ima za ženo Marijo namesto gospe, ki bi dala po dragi vonjavah? Ko zahaja na dom k bogatim naročnikom, ima večkrat priliko videti lepe gospodične, a nobena se ne zmoti zanj. Kvečjemu se včasih smejejo in šepetajo druga drugi: "Poglej no, kakšen rdeč nos ima ta čevljar! Sicer je Marija pridna, dobra, delavna ženska, a nima nobene izobrazbe. Ima presneto težko pest in ga hudo premikasti. Če pa naleti, da govori v njeni navzočnosti o politiki in drugih visokih stvareh, mora vedno pospešiti vmes in potem kvasi same bedarije."

"No, pa kaj bi rad?" ga je prekinil odjemalec.

"Vaše visokoblagorodje, milostivi gospod hudič, lepo vas prosim: bodite tako prijazni in me naredite bogataša!"

"Dobro. Ampak za to mi seveda moraš prodati svojo dušo! Pojdi sem in dokler še nisi zapel petelini, mi zapiši na tej polji, da mi hočeš dati v oblast svojo dušo."

"Vaše visoko blagorodje" je vtiudno rekel Fedor. "Ko ste prišli naročiti škornje, nisem od vas zahteval denarja vnaprej. Vedno moramo poprej zavrteti naročilo in šele potem zahtevati plačilo."

"No dobro!" je pristal odjemalec.

Živ plamen je nemudoma švignil iz stopa, sobo je poplavljal gost, rožnat dim, in zasrdelo je po osmojenem perju in žveplu. Ko se je dim razpršil, si je Fedor drgnil oči in videl, da ni več čevljar Fedor, temveč neki popolnoma drug človek. Oblečen je bil v spodobno sukenjo z verižico za uro preko telovnika in v novih blažah. Sedel je pri veliki mizi v mehkem naslanjaču. Dva lakaja sta mu prinesla jedi, se nizko priklanjala in govorila: "Dober tek želiva vaše visokoblagorodje!" O ti, bogatija ti! Lakaja sta mu prinesla

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Želja po rekordih

Dve ženski v Miami, Fla., sta skušali poraziti dosedanje rekorde za dolgotrajno letanje po zraku. Par dni sta letali nad Miami, Fla., ter dobivši gorivo iz aeroplana nad seboj. Doseženih rekordov pa nista porazili.

OTROŠKA TRUPLA V KANALU

Iz Quebeca poročajo, da so našli delaveci, ki čistijo kanale, zadnje dni v podzemskih hodnikih trupla 18 novorojenčev, ki so jih pometale zločinske matere v kanale z namenom, da jih odplavi voda. O.I. kritje je izzvalo nepopisno senzacijo. Policija je odredila strogo preiskavo v vseh sumljivih primerih.

Zoper revmatične bolečine

Trpljenje revmatičnih bolečin je hitro odstranjeno, če se dobro namazate z ANCHOR Pain-Expeller. Tako, ko se namazate s tem zanesljivim starim zdravilom, začutite gorkoto in udobnost, kar vam dokazuje, da Pain-Expeller vrti svoje delo.

Ne trpite, če Pain-Expeller dela s tako presenetljivo točnostjo. Pri vseh lekarnah - 35c in 70c velikosti. Surovo pristni ima Sidro varstveno znamko.

PAIN-EXPELLER

BLAZNIKOVE Pratique

za leto 1934

IMAMO V ZALOGI

Cena 20c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO A NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

V nedeljo ob 2. uri popoldne je po dveletni bolezni umrla v Clevelandu Katarina Nahtigal, rojena Wohlgenuth, stare šele 31 let.

V soboto zvečer okrog 8.30 je preminula na svojem domu v Clevelandu Mary Toplak, rojena roj. Kozec, s starosti 60 let. Pokojnica je bila rojena v Ljubljani, odkoder je prišla v Ameriko pred 30 leti. Njen soprog je mrl meseca februarja 1932.

Edward Veselka, češki fant in zadnji od petorice, ki je bila zapletena v umor Geo. Karla, moža Slovenke Vere Grillove v Chicago, je bil zadnji četrtlet obsojen v zapor od enega do dveh let. Veselka je prejel najnižjo kazen. Njegovo dejansko sodelovanje je bilo le v tem, da je po storjenem zločinu vzel od ubijaleca Fessa revolver in ga zagnal v kanal. Fant je priznal krivdo in bil je državna priča, ki je s Fessom vred, pomagal spraviti glavne krivce Ivana Grila in Johna Milosica v dosmrtno ječo ter Vero Karl, ženo ubijaleca, v 14-letni zapor. Joseph Fess, tudi Čeh, ki je za \$800 ustrelil Geo. Karla, je bil obsojen na 99 let oče. Zločin je bil izvršen 16. julija 1932.

Propadla First State Bank v Ely, Minn. je zadnje dni izplačala 10% vločnikom. Za ostalo bodo morali še čakati. Mnogo rojakov je prizadetih.

Kakor se poročajo, je šentpavelski nadškof te dni imenoval za naslednika pok. monsignorja Ogulina pri fari sv. Neže v St. Paulu, Slovenca, F. S. Ranta, župnika v Sleepy Eye, Minn. Takoj je ta nemška župnija dobila zopet Slovenca za župnika. Ustanovil jo je pokojni slovenski škof J. Trobec, za njim je župnikoval na tej župniji pok. Janez Solnce; njegov namestnik je bil preminuli monsignor A. Ogulin in zdaj je imenovan za župnika zopet Slovenec F. S. Rant.

OTROŠKA TRUPLA V KANALU

Iz Quebeca poročajo, da so našli delaveci, ki čistijo kanale, zadnje dni v podzemskih hodnikih trupla 18 novorojenčev, ki so jih pometale zločinske matere v kanale z namenom, da jih odplavi voda. O.I. kritje je izzvalo nepopisno senzacijo. Policija je odredila strogo preiskavo v vseh sumljivih primerih.

Zoper revmatične bolečine

Trpljenje revmatičnih bolečin je hitro odstranjeno, če se dobro namazate z ANCHOR Pain-Expeller. Tako, ko se namazate s tem zanesljivim starim zdravilom, začutite gorkoto in udobnost, kar vam dokazuje, da Pain-Expeller vrti svoje delo.

Ne trpite, če Pain-Expeller dela s tako presenetljivo točnostjo. Pri vseh lekarnah - 35c in 70c velikosti. Surovo pristni ima Sidro varstveno znamko.

PAIN-EXPELLER

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

79

— Naj bi še hodili, je-li? ... Če bi ti "kukala" ne bila ugasnila, bi videla, da je že temna. ... Sicer se pa poštena ženska ponoči ne klati po ulicah.

In ponosno dvignjene glave je pripomnila:

— Vrneva se k meni. ... Če ti ni prav, se mi sicer smiliš, toda domov se navzlic temu vrneva.

Luiza je bolešno zadržala. A babnica ji je menda hotela dati še en povod za strah, kajti nadaljevala je grozeče: — Takoj bova imeli kaj govoriti, gospodična! ... Kar pripravi se; lepo ponižno boš poslušala, kar ti bom povedala.

In še predno je mogla slepa sirota kaj odgovoriti, je Frochardka pripomnila:

— Evo, tu je naša pokveka. Svetujem mu, naj pusti svoj brus, sicer bo nočoj pošteno nabunkan.

Obmolnila je, da pokliče brusača, ki se je baš bližal vrata brloga.

— Inaš težak mošnjiček, poštenjak? ... Le brž povej, koliko si zaslužil! ... Gospodična lahko sliši, kar govori.

Molče je izročil Peter materi ves svoj zaslužek in Luiza je slišala, kako šteje starka denar, gredoč v izbo.

Brusač je porabil ta trenutek, da je stopil k zbegani Luizi. In boječe se je pripravil odgovoriti svojo "varovanko", ko je zakričala Frochardka s praga:

— Hej, pokveka, daj roko golobici in pomagaj ji v golobnjak!

XXVII.

Na materino povelje je prijel Peter v zadregi Luizo za roko in ji zašepetal z drhtečim glasom:

— Zelo ste utrujeni, gospodična. ... Pred večerjo si boste morali malo odpocitati.

— O, saj nisem trudna, niti lačna. — je odgovorila Luiza, gredoč za Petrom po dveh deskah ki sta delili prag brloga od uličnega hodnika.

Petrov prihod je vplival blagodejno na slepo siroto.

Prvič, odkar je bila oslepela, se je čutila povsem izgubljeno v temi. Prvič ji je tudi začela odpovedovati angelska potrpežljivost in udanost v voljo božjo.

Oropana vsakega upanja se je sirota vpraševala, zakaj ta nezaslužena kazen, zakaj te grozne muke večne teme.

In vendar njeno trpljenje še davno ni bilo končano.

— Ste tu, gospod? — je vprašala tiho.

— Da, gospodična, — je zajedelj Peter.

— Sama sva, — je nadaljevala slepa. — No, povejte mi, hitro, predno se vrne vaša mati, povejte mi, zakaj me je tako oblekla?

— Te cape. ... vem, to so umazane cape! ... Zakaj mi jih je dala namestu obleke, ki sem jo nosila včeraj?

Peter je v zadregi odvrnil pogled kot bi se bal, da bi mogla slepa opaziti sledove globokega sočutja na njegovem obrazu, in sram ki mu je poglaval vso kri v glavo. Zato je molčal, Luiza je pa prosila z glasom, segajočim v srce:

— Odgovorite mi, rotim vas, ki ste me rešili.

In ker še vedno ni bilo odgovora, se ji je izvil z dua srca krik:

— Ah, ko ste mi včeraj priskočili na pomoč, ste storili to menda z namenom pustiti me danes umreti od strahu in bolesti!

Za hip je obmolnila, potem pa kriknila v nepopisni grozi:

— Gospod Peter, če mi preti nevarnost, me rešite iz te hiše. ... odvedite me. ... Vanj zaupam. ... Odvedite me! ... Bojim se! ...

Peter se ni mogel premagati pri pogledu na to nesrečnico, ki ga je tako mlo prosila pomoči.

Vrli dečko je bil tako ganjen, tako zhegan, da ni opazil ni, da se s takim vedenjem oddaljuje od svojega prvotnega cilja.

Luiza je pa nadaljevala vsa razburjena:

— Glejte, ... tudi vi drhtite. ... zame. ... Zakaj mi torej prikrivate resnico? ... Zakaj mi takoj ne poveste, kaj namerava vaša mati z menoj? Glejte, iz vašega molka. ... videti vas žal ne morem. ... iz vašega molka, iz vaše zbežanosti, iz vašega glasu in iz vaše roke, ki se

je prav kar tresla v moji, sklepam, da slutite veliko nesrečo, ki mi preti.

Malo je manjkalo, da Peter ni vzkliknil: — Obrčate se na mojo poštenost, na moje sočutje, ki ste ga odkrili v mojih besedah. Dobro, nočem vam več prikrivati resnice! Moja mati vas ni sprejela iz sočutja, niti iz usmiljenja.

Vendar je pa hotel, čeprav le za trenutek, obvarovati svojo varanko nevihte, ki se je že bližala.

Čakal jo je zares, videč v duhu mater, kako se vrača še srditejša, trdno odločena napraviti konec odlašanj in polovičarstvu. Dokler se ni bilo prepozno, je hotel nesrečni siroti vsaj za nekaj časa zagotoviti počitek.

— Gospodična, — je dejal, — gotovo ste potrebni počitka. ... Ni treba čakati, da se vrne moja mati, da vstopite. ... v spalnico. ... in če ni mi dovolili. ... bi vas spremil. ... tja gor!

In potegnil jo je rahlo za seboj k stopnicam.

— Tu so stopnice, — je dejal, — stojte pred prvo stopnico. ... naslonite se na zid.

— Ubogati vas hočem, — je zašepetala slepa, — in upam, da mi boste tam gori dovolili pomeniti se z vami. Zaupam vam, vem, da imate dobro srce in da se boste usmili na zapuščene sirote.

Petra so te besede globoko ganile, ki so v njegovih nšesih tako sladko zvenele. Imel je čudovito prijeten občutek, ko je poslušal ta glas ali ko je drhtela njena roka v njegovi.

Odprl je podstrešna vrata in odvedel slepo do otepa slame, kjer je bila njena postelja.

Srce se mu je skrčilo pri pogledu na to trdo ležišče, na otep slame, pokrite z umazano odejo, ki se je že dolgo valjala v njihovem brlogu.

Iz pritičja je prodiralo sem le nekaj svetlobnih žarkov in tako je bil pogled na podstrešje še žalostnejši.

— Počakajte, da vam malo popravim odejo, — je dejal Peter.

— O, saj ni treba, — je vzdihnila Luiza, — saj ne bom spala. ... Ostanite prosim, pri meni, povejte mi. ...

Frochardkin glas je prebil njene besede. Peter je presenečeno planil pokonci.

— Pogum, gospodična, — je zašepetal slepi siroti in odšel.

Na pragu podstrešja je srečal svojo mater.

Tisti hip je bil njen obraz poln rdečih lis, usta krčevito skriviljena, oči plamteče. Njene roke, ki je z njimi grozila Petru, so se preteče krčile liki krepplji ptice roparice.

Planila je na svojega sina in ga začela neusmiljeno obdelavati s pestmi.

— No, kje pa je naša kneginja? — je kričala.

— Spat je šla, — je odgovoril Peter prestrašeno. — Trudna je bila, mati, saj je ves dan hodila.

— Trudna! — je zakričala Frochardka srdito — Trudna! ... Bomo takoj videli!

(Dalje prihodnjic.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1934? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

28

— Prav rada bi iz sreča rekla da, ako bi bila prepričana, ako me v resnici potrebujete, da ne bom zastoj pri vas jedla kruha.

Oly zamahne z roko.

— O, če je to vaša edina skrb! Boste že videli, kako vas bom potrebovala. Na gradu Hochberg boste mogli marsikaj koristnega napraviti. Ako vas kdaj ne bi potrebovala, potem boste mogli delati tovarišijo moji tačci in ji kdaj brati, ker slabo vidi. In moj brat bo tudi mnogo na Hochbergu. Ali ne mislite, da vam bo zelo hvaležen, ako mu boste včasih kako uro delali tovarišijo, boste z njim igrali, za kar imam jaz tko malo potrpljenja in se z njim razgovarjati? Tudi pisma boste pisala za mene. Dopisovanje naravnost sovratižim. Tako vidite, da hočem vaše zmognosti popolnoma izkoristiti.

Gilda vzdihne.

— To bi bilo po moji volji, da bi čutila, da me v resnici potrebujete. Toda vaš brat, draga Oly — ali ne mislite, da ga moja bližina ne bi vznemirjala?

Oly odločno zmaje z glavo.

— Oseščali bi ga, pa ne vznemirjala. To kar čuti do vas, motite opazovati s pravim očesom. Njegova ljubezen ima korenine v njegovi duši in vem, da mu bom vrnila srčni mir, ako mu povem: Gilda Verdenova bo pri nas našla dom, kjer bo obvarovana pomankanja in skrbi. Nežalostno bo sročena, ako mu bo vaša navločnost repšala njegovo kratko življenje, ki mu ga privoščim. Odkritje priznavam, da v prvi vrsti gledam na svojega brata, ako ravno vam ponujam to službo. Pomagajte mi vendar, Gilda, da bom imela nekoliko sreče in veselja! Ne veste, kako vam bo za to hvaležen! Ako vam je v resnici žal, da ste Wernerju s svojo odklonitvijo prizadehli hud udarec, tedaj mi to dokažite s tem, da sprejmete mojo ponudbo in da me pustite prostora malenkostnim in ozkosrčnim mislim. Svoje besedo vam dam, da vas mnogo bolj potrebujemo, kot pa vi nas. Ne boste pri nas živeli zastoj, ne sedaj in tudi ne pozneje, ko bom poročena. Pozneje boste mojemu bratu nadomestili sestro, ker bom vendar včasih ga od njega. Tako, Gilda, sem vam vse okoli povedala in sedaj mi odgovorite: Ali hočete prevzeti to službo?

Gilda je bila zelo ginjena.

— Tako dobri ste, Oly in vaš brat! Oba sta tako iskrena in veliki duša!

— Za božjo voljo, nikar se ne varajte glede mene! Jaz nisem dobra, in o kakih velikodušnostih nisem na sebi še nikdar ničesar našla. Vse, kar storim, izhaja iz moje vtirane sebičnosti. Mojega brata, da, njegova zadeva ta vaša pripomba. Brat je velikodušen in dober in ga imam zelo rada. Mislim, da je, kar je najboljšega v meni, moja ljubezen do brata; to je moj najmočnejši občutek in edini občutek, ki živi in moji povzrači, hladni duši.

Gilda jo nevrjetno pogleda.

— In tako govori nevesta?

Oly smeje sklonjene z rameni.

— Da, tako govori nevesta! In tukaj zopet vidite, kako brezsrčno bitje sem. Toda ne oddaljimo se preveč od najinega poglavitnega podmeta. Slišati hočem, ako hočete sprejeti pri meni mesto družabnice. Sprejemam vas pod istimi pogoji, kakor je bila moja prejšnja družabnica, da se vam ne bo treba bati, da vam hočem kaj podariti. In če mi sedaj brez vsakega pomisleka takoj ne pritrđite, vas bom v resnici smatrala za malenkostno.

Gilda ji ponudi roko.

— Ne, tako nočem biti v vaših očeh, Oly. In zato z veseljem rečem da! Zelo sem vam hvaležna in zelo srečna, da mi je bila ponudena služba pri tako ljubeznivih in dobrih ljudeh.

Olyne oči zazare. Trdno stisne Gildino roko.

— Tako sva si sedaj na jasnem, Gilda. Sedaj pa grem hitro k bratu, da mu prinesem veselo novico. Se nič ne ve, kaj sem nameravala iz vami. Povedala sem mu samo, da sem imela nek namen in sedaj naj izve. V eni uri vas pričakujem v gozdu v svojem sčonu. Gospa Marsolova bo z nami pri čaju in vi nam boste delali družbo. Potem se bomo pa pogovorili še o vsem potrebnem. Gospa Marsolova bo z nami pri čaju in vi nam boste delali družbo. Potem se bomo pogovorili še o vsem potrebnem. Gospa Marsolova, ki vam je zelo naklonjena, se bo tudi veselila, ko bo izvedela, da ste prekrbljeni. V maju bo tudi prišla na mojo poroko. Torej na svidenje, Gilda!

— V eni uri bom pri vas, Oly. In še enkrat se vam prav iz srca zahvaljujem. Malo me je vendarle bilo strah pred negotovo bodočnostjo. Nisem mislila, da bom tako naglo dobila tako lepo službo.

Oly se basmeje.

— Samo počakajte, ako bo ta služba tudi res tako prijetna.

— O, to vem že sedaj.

— No, da, nekaj vam morem zagotoviti: tako neprijazno, kot vaša rednica, pri nas ne bo nikdo z vami postopal. Pravim neprijazno, ker o mrtvem človeku ne smemo govoriti slabo. In zopet začastno obračate oči. Torej, o tem ne bom rekla ničesar več. Na svidenje!

Oly naglo odide. Gilda si pritiska roki na sree in vsa objasna oddahne.

— Sedaj imam zopet ljudi, pri katerih morem biti kot doma. Bog pomagaj, da bo šlo vse dobro.

Vroča hvaležnost do Oly napolnjuje Gildino sree. Ta hvaležnost se je raztezala tudi na Wernerja Larsena; in ta hvaležnost je bila večja in iskrenjša kot pa do umrle rednice.

Oly je šla naravnost k svojemu bratu. Ker je bilo oblačno in hladno vreme, je Werner sedel pri oknu. Oly stopi k njemu in se nadenj skloni.

— Od Gilda ti prinašam veselo novico, Werner.

Werner se naglo vzbudi in jo pogleda s smejočimi očmi.

— Kaj je, Oly? Hitro povej!

Oly mu pove, kar se je dogovorila z Gildo. Z velikim veseljem poslušala njene besede. Ko skone, pritrdi njeno roko na svoje ustnice.

— Druga sestra! Hvala, prav iskrena hvala! Z mojega srca si vtela veliko breme. In tako sem srečen, da mi ni treba izgubiti Gilda izpred oči in da se smem veseliti njene prisotnosti. Ve ženske ste v resnici rojene diplomatke. Na to pametno misel ne bi jaz nikdar prišel. Dobra Oly — vsa čust ti!

Oly se smeje, nekoliko ginjena in s svojim veseljem.

— Saj bom še postala ožabna, ako mi od vseh strani doni na ušesa, kako sem dobra. Toda v tem slučaju sem v resnici ponosna na to misel in sem sama s seboj zadovoljna. Ako morem za svojega Wernerja, vjeti kak sočniti žarek, potem sem zelo, zelo vesela. Werner ji boža roko.

(Dalje prihodnjič.)

"SVET SE PODIRA"

V Nemčiji živi ruski pisatelj Mihael Pravdin je izdal napeto napisani roman "Svet se podira", v katerem obravnava zadnje dneve ruske monarhije, posebno pa razdiralno ulogo, ki jo je imel pri tem koncu menih pustolovec Rasputin. Knjiga spada prav za prav v vrsto tistih pol znanstvenih pol literarnih biografskih romanov, kakršni so se ljudem v zadnjem desetletju zelo priljubili, in njegova posebna zasluga je ta, da odkriva razne zakulisne dogodke, ki so bili javnosti doslej neznani.

Roman obsega dobo od dne, ko je Rasputin došel v Petrograd (v začetku septembra 1914.), do njegovega umora v decembru leta 1916. a preko te dobe obravnava z ruskega stališča, do 2. marca 1917, ko je car Nikolaj odpovedal prestolu.

Rasputinov vpliv je bil neznosen. Carica je imela popolnoma v svoji oblasti, a ta je vplivala spet na svojega moža. Tedaj je prišel škandal v moskovskem "Jaru", ki ga pravda opisuje strogo zgodovinsko in zanimivo. Rasputin se je bil pojavil v tej restavraciji lahkoživega sveta z neko zborovodnjo, ki je brutalno postopal z njo in se je z njo sprl. Nato je začel piti sekt na vedra. Hipoma je skočil pokonci, si strgal obleko s telesa in prišel popolnoma nag plešati, prepevajoč — cerkvene pesmi. Notranji minister Šerbatov je poročal carju o rastočem protidinstičnem gibanju v Rusiji in pripomnil: "Seveda, če sme kmet v eni izmed prvih moskovskih restavracij nekanonizirano pokenjati škandale in se javno sklicevati na to, da je srajec, ki si jo je pravkar strgal s telesa, vezala carica sama, potem..." Car je ogorčen poročal Rasputinu. O tem sestanku povzrači Pravdin:

"Car je stal ob svoji pisalni mizi, naslonjen s pestjo nanjo. Rasputin je pohitel k njemu, a car mu ni podal roke. Ko ga je hotel Rasputin objeti, se je car umaknil za korak nazaj. In hipoma je Rasputin začutil, da izgublja vso svojo moč, vse svoj pomen, Nizkoten, bedast kmet je stal pred svojimi vladarjem in vladar je samo vprašal: "Kaj si storil v Moskvi?" — Rasputin je čutil, da mu postajajo noge slabotne, in je zajeljal nekakšen odgovor: "da ni svetnik..." da je navaden, grešen človek... na lajšo so ga bili opijavili..." — Car je gledal molče v te vodeno more, nemirne oči, ki so se sedaj ozirale prestrašeno, nepokojno naokrog, strahopetne oči nizkotne kreature. Potem je videl vso neotesano, grobo, čokato postavbo, svilen rusko srajec, ki so jo bile izvezle ljube roke. Ta pogled in misel na carico sta mu bile neznosna. Dejal je eno samo besedo: "Ven!"

Toda Rasputin je kmalu spet splaval na površje. Carica se je zavzela zanj in pogovorila carja, da mu ni samo odpustil, temveč da je še bolj poslušal njegove svete, češ, da je edini človek v Rusiji, ki mu je vdani. In tako je ostal tako dolgo carjev svetovalec, da je postalo prepreno. Kajti, ko so Rasputina umorili je bila usoda ruske monarhije že zapečatena.

POPRAVEK.

V večeršnjem dopisu iz Ridgewooda je bila neljuba pomota. "Rupnik Trio" bo pel za radio v ponedeljek 25. decembra in ne v nedeljo 24. decembra.

pesmi

in poezije

AKROPOLIS IN PIRAMIDE	80
AZAZEL, trda vez	1.—
BALADE IN ROMANCE, trda vez	1.25
BOB ZA MLADI ZOB, trda vez	40
KRAGULJČKI (Utrva)	55
trda vezano	80
MOJE OBZORJE (Gangl)	1.25
NARCIS (Gruden), broširano	39
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez	35
SLUTNJE (Albercht), broširano	30
POHORSKE POTI (Glaser), broširano	30
STO UGANK (Oton Zupančič)	50
VIJOLICA (Pesmi za mladost)	50
ZVONČKI. Zbirka pesmi za slovensko mladino. Trda vezano	90
ZLATOROG, pravljice, trda vez	60

Naročite jih lahko pri:

KNJICARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

ČEVLJAR IN PEKLENSČEK

(Nadaljevanje s 3. strani.)

velik kos bravinske pečenke in skledo s slanino kumarami. Nato malo pozneje še kuhano svinjino s hrenom. Kako je vse to bilo spodobno in gospodsko! Fedor je pridno jedel, in ko se je lotil nove jedi, je redno popil kozarec sijajnega žganja kot da bi res bil kak general ali grof. Čim je pospravil svinjino, so mu prinesli ajdovo kašo iz gosjo mastjo, potem jajčnik s slanino in nazadnje pražena jetra. Jedel je in bil vedno bolj navdušen. No, kaj bi še! Prinesli si še z zeleno čebulo nadevano testenico in parjeno celo repo s kislim kvasom (piščica). "Res ne vem, da gospoda ne počijo, če tako je!" je ugalbal Fedor. Naposled so prinesli še velik lonec medu. Po obedu so je prikazal hudič z modrimi očali, se nizko priklonil in vprašal:

"Ali ste bili zadovoljni z obedom, Fedor Pantelejič?"

A Fedor ni bil v stanju odgovoriti na ene besede: tako je postal težak po obedu. Preobjedel se je. Ta občutek je bil neprijeten. Poiskal je razvedrila v tem, da je prišel ogledovalni čevljar na svoji levi nozi.

"Za take čevlje sem računal najmanj sedem rubljev in pol. Kateri čevljar jih je naredil?" je vprašal.

"Kuzma Lebedkin", je odgovoril kakaj.

"Pokličite ga, bedaka!"

Kmalu se je prikazal Kuzma Lebedkin iz Varšave. Spoštljivo je obstal pri vratih in vprašal:

"Kaj želite, vaše visokoblagorodje?"

"Molčite!" se je zadržal Fedor in butnil z nogo ob tla. "Nič ne govorite in ne pozabite, da si samo čevljar! Bedak! Pokvaril si čevlje! Prepetel te bom kakor črno živino! Po kaj si prišel!"

"Po denar, prosim!"

"Kakšen denar? Poberi se! V soboto pridi! Ho! ho, sluga, prisoli mu breco!"

A Fedor se je takoj spomnil, kako so njegova samega poprej zmerjali narobe, in postal mu je težko pri srcu. Poiskal je razvedrila v tem, da je iz žepa privlekel rejeno listnico in prišel šteti svoj denar. Imel je veliko denarja, a si ga je želel še več. Bes z modrimi očali mu je prinesel drugo, a še debelejšo listnico, a Fedor si je želel zopet več. Čim dalje je računal, tem nezadovoljnejši je postajal.

Zvečer je dolgo pil sladke čaj in jedel sam leet. A pomoč je nemirno ležal na mehki puhaсти blazini, se premetaval po pernicah in na noben način ni mogel zaspati. Postal je plačen. "Večiko denarja imam", je govoril kakaju, "bojim se, da ne bi prišli tatovi. Prižgi no svečo in pojdi pogledat!"

Na ta način vso noč ni mogel zaspati in venomer je skakal iz postelje, da bi videl, ali niso vstopili v njegovo skrinjo za denar? Ob svitu je vstal, da bi šel v cerkev k zornici. V cerkvi so vsi enaki, reveži, in bogataši. Ko je bil Fedor še reven, je molil v cerkvi tako: "Odpusti mi, grešniku, o Gospod!" Isto je govoril tudi zdaj, ko je postal bogat. Kje pa je tu kaj razlike? In po smrti ne bodo zakopali bogatega Fedorja v nobeno zlato ali dragulje, temveč v isto črno prst kakor slehernega me! so vpipli berači in obkolili

neveža. Tudi v peku bo gorel Fedor v istem ognju kakor vsi navadni čevljarji. To se mu je zdela huda zamera. Razen tega je bil živit kakor svinčen od obeda. Namesto molitve so mu hodile po glavi različne misli o denarju v skrinji, tatovih in lastni prodani pogubljeni duši.

Prišel je iz cerkve prav slabe volje. Hotel je odpoditi težke misli in zato je prišel na vso moč peti, kakor je vedno delal poprej. A čim se je razlegla njegova pesem, je že pritekel stražnik, ga po vojaško pozdravil in rekel: "Gospod, ne gre, da bi se drli spodobni ljudje na cesti! Saj niste čevljar!"

Fedor se je naslonil ob plot in pričel ugibati, kje bi si poiskal razvedrila?

"Hola, gospod!" mu je zaklical hišnik. "Nikar tako ne podpirajte plotu, umazali boste svoj kožuh!"

Fedor je šel v trgovino, kupil najboljšo harmoniko, odkorakal z njo po ulici in pričel igrati. Vsi, ki so šli mimo, so se za njim ozirali in se smejali.

"No, ta tudi hoče biti gospod!" so dražili izvoščiki. "Obnaša se kakor pravi čevljar!"

"Spodobna gospoda ne sme tako razgrajati!" mu je rekel stražnik. "Kar v kmečko krmo pojedite, če ste potrebni te zabave!"

"Gospod, dajte kaj za vbogaj! Fedorja od vseh strani. "Usmiliti se!"

Poprej, ko je bil Fedor čevljar, se ni zmenil zanj noben berač, a zdaj so postali prav nadležni.

Doma mu je pripeljal peklenšček naproti visoko, obilno gospo v rdečem križu in zeleni kočmajki. Ta rekel, da je to njegova nova soproga.

Fedor je hotel biti prijazen in že dvignil roko, da bi jo lopnil po hrbtu, a gospa mu je razkačena rekla: "Kmetavs! Surovež! Nobe-nega nastopa nima! Če me imaš rad, roko mi poljubi, a tepel me ne boš!"

"O, ti, nesrečno življenje!" je pomislil Fedor. "Rad bi vedel, kaj imajo boljši ljudje vsega tega!"

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE

Cena štirim zanimivim knjigam \$1.45

KOLEDAR IN KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE \$1.85

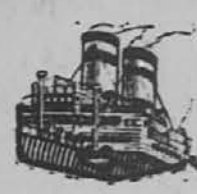
"GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York City

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

Ne smejo prepevati, niti igrati na harmoniko ali se malo pošaliti z ženo... Phu!

Čim se je vsedel z gospo za čajno mizo, je prišel peklenšček z modrimi očali in rekel:

"No, Fedor, Pantelejič, jaz sem storil vse, kar sem obljubil! Podpišite zdaj ta papir in se potrudite z menoj. Zdaj že veste, kako živijo bogataši. Dovolj zabave ste imeli!"

Zagrabil je Fedorja in ga odvel od naravnost v pekel. Od vseh strani so prifrčali hudiči in se drli: "Govedo! Osel! Bedak!"

V peku je tako hudo smrdelo po petroloju, da je zapiralo sapo.

Nenadno je vse izginilo. Fedor je odprl oči in zagledal svojo mizo, skornje in malo petrolejsko briljiko. Steklo na stolički je bilo črno od saji, in droben plamenček na stenju je dvigal toliko smrdljivega dima kakor tovarniški dimnik. Narobež z modrimi očali je stal poleg in jezo kričal:

"Govedo! Osel! Bedak! Jaz te bom naučil kozjiha, molitve, slepar! Pred dvema tedni sem ti naročil skornje, a še vedno niso gotovi! Nikar ne misli, da imam preveč prostega časa, da bi k tebi romal po skornje petkrat na dan! Živina! Slepar!"

Fedor je stresel glavo in se lotil dela. Narobež se je še dolgo kregal in mu grozil. Ko se je naposled pomiril, ga je Fedor mrko vprašal: "Povejte, kateri poklice imate gospod?"

"Umetni ogenj izdelujem in razklete. Ozgajam sem".

Zagovoril so k zornici Fedor je končal skornje, jih izročil narobežu, prejel denar in šel v cerkev.

Po ulici so se podile sem in tja kočije in sani z bogatimi medvedjimi odejami. Po hodniku so dokraki s preprestim ljudstvom vred trgovali, gospe in častniki...

A Fedor ni bil več zavisten in nič

27. decembra: New York v Hamburg Bremen v Havre Pres. Harding v Havre

31. decembra: Penland v Havre

3. januarja: Manhattan v Havre

5. januarja: Manhattan v Havre

6. januarja: Manhattan v Havre

10. januarja: Manhattan v Havre

11. januarja: Manhattan v Havre

12. januarja: Manhattan v Havre

17. januarja: Manhattan v Havre

19. januarja: Manhattan v Havre

20. januarja: Manhattan v Havre

24. januarja: Manhattan v Havre

27. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre

31. januarja: Manhattan v Havre